

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutiones Morales

In Quibus Vnivers[a]e Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

25.Quæ beneficia per resignationem dimitti queant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

ficiam amittit: sic etiam patre literas Pontificias apud se referante, ac ob id filio infra tempus legitimum non promulgante resignationem, eo ipso beneficium vacat, nec filius uti potest beneficio restitutionis in integrum: eo quod Constitutione Gregorii prænominata aperte decernitur, beneficia per resignationem collata vacare & amitti, quando cumque intra debitum tempus, resignatio promulgata non fuerit.

Septimo quaeritur, An renuntiatio causa permutatio- nis facta, sit promulganda? Respondeo teste *Flaminio de resignat. lib. 11. quest. 5. num. 16.* olim ante constitutiones Pii V. & Grego. XIII. maxime fuisse de hac quaestione dubitatum: Verumtamen eisdem Constitutionibus Pontificum aperte sancitum est, ut huiusmodi renuntiatio promulgetur, & uterque permutans beneficium, permutacionem promulgate cogatur: quod si alter illorum tantum promulget, permutatio irrita non fit: sed is qui non promulgat, eo ipso beneficium amittit. Vnde valet resignatio illius qui promulgavit: nam *ut docet Ioannes Andreas cap. 1. de verum permutatio. in 6.* quando culpa eius, qui beneficium cum alio permutat, permutatio non sortitur effectum, rata est & firma, ita ut ei liceat ad beneficium redire: quamvis alii sentiant, ei beneficium auctoritate superioris etiam restituendum, *de qua re inferius.* Quæres, An renuntiatio beneficii cum reservatione omnium fructuum, & nominationis tituli promulgari debeat? Respondeo, debere, quia in Constitutione Gregorii XIII. habetur: *Etiams reservationibus nominis, tituli, administrationis, possessionis, fructuum etiam omnium, ac rerum & iurium quorumcumque.* Et hoc locum habet, siue fructus relictari percipiendi sint nomine & auctoritate resignatarum, siue propria auctoritate resignantis.

Quæres itidem, An renuntiatio beneficii dari non iure tituli, sed commendationis perpetue promulgari debeat? Respondeo, debere, quoniam beneficia, quæ iure commendationis perpetue concedi solent, æquivalent beneficiis quæ iure tituli conferuntur. Quid si resignatio facta in curia sit in gratiam Titii, & ipse Titius resignatarus impetrauit à Pontifice, ut sibi gratia daretur in forma *Dignum?* Quidam teste *Flaminio de resignat. lib. 11. q. 5. num. 47.* arbitrantur, huiusmodi resignationem non esse promulgandam, quia Titius beneficii possessionem adipisci nequit, nisi prius auctoritate ordinarii examen subeat, quod vicem promulgationis habere videtur. Sed quia Gregorii XIII. Constitutio generatim loquitur: ideo hæc quoque resignatio promulganda est, *Flaminio loco citato.*

Quæri solet, An quando quis beneficium simpliciter dimittit, & summus Pontifex, apud quem beneficium deponit, alteri dimissum beneficium confert, is cui confertur, beneficium resignatum promulgare cogatur? Respondeo, cogi: quia Gregorii Constitutio uniuersim decernit, ut beneficia per resignationem obventa promulgentur. Quid si apud loci ordinarium, resignatum beneficium non est intra tempus legitimum collatum, ac propterea iure deuoluto ad summum Pontificem id conferte pertinet, & Titius ab eo illud impetrauit, promulgarene resignationem debet? Respondeo, debere: quia quamuis iure deuoluto, per resignationem tamen illud est consecutus. Postremo quaerens, An renuntiatio non beneficii, sed iuris quod quis habet in beneficio, sit promulganda? Sarnensis *de publicandis resignatio. quest. 20.* sentit, per regulam Cancellariæ non esse promulgandam, quia regula locum habet in beneficio per resignationem accepto. At Constitutio Pii Quinti, & Gregorii XIII. oppositum aperte decernit, his verbis: *Quacumque dictorum beneficiorum resignaciones, nec non litis & iurium quorumcumque cessiones.*

Octauo quaeritur, Vbinam, & quomodo resignationes beneficiorum fieri debeant? Respondeo in hunc modum. Olim per regulam Cancellariæ non constabat, quo in loco beneficia per resignationem obventa promulgari de-

berent: nunc vero per Gregorii XIII. Constitutionem sublata est omnis dubitatio: in ea decernentis, beneficium resignatum, esse promulgandum in Ecclesia, in qua situm est, vel in Ecclesiis, si in pluribus situm illud sit, & in Cathedrali. Et hoc locum habet in beneficio parochiali, vel curam animarum habente, vel perpetuam beneficiarii præsentiam postulante. Si vero beneficium sit, ut vocatur rurale, & populo conuentuque careat, promulgari debet in Ecclesia Parochiali, intra cuius fines continetur, & in Cathedrali. Quod si beneficium in ipsa Cathedrali Ecclesia sit, in ea est promulgandum. Si autem Ecclesia ad nullam diocesim pertineat, sufficit si in ea promulgetur.

Porro promulgandum est beneficium resignatum, cum frequens populus ad Missarum sollempnia conuenit, diebus nempe festis, dum diuina Officia fiunt, & diuinum verbum annuntiat. Et in promulgatione resignationis exhibendæ sunt literæ Pontificiæ, quibus ipsa resignatio beneficii continetur, nam in Constitutione Gregorii XIII. sic est: *Publicare debent cum literis Apostolicis desuper confectis, &c.* Nec sufficit promulgatione fieri aliquo modo, qui promulgationi æquiualeat: quoniam eadem constitutio ita loquitur: *Ceterum modus & forma hic tradita semper & ubique debent obseruari, nec alia, vel æquipollens ulla modo admitti.* Ex quo fit, ut apprehensa possessio, & ad aliquod tempus continuata non sufficiat: imo nec possessio per annum aut per triennium continenter deducta. Ita ut regula Cancellariæ, de annuali, aut triennali possessore absque promulgatione, nihil in hæc parte resignatorio proficit, ut aperte in ipsa Constitutione Gregorii XIII. decernitur.

C A P. XXV.

Quæ beneficia per resignationem dimitti queant.

PRIMO quaeritur, An omne beneficium apud legitimum superiorem deponi queat? Respondeo, posse dimitti: nisi iure aliquo scripto id impediatur: quoniam Clericus in beneficio ius habet: Sed quisque potest suo iure sponte cedere, nisi lege prohibeatur.

Secundo quaeritur, An beneficia quæ Consistorialia dicuntur, dimitti possint apud ordinarios locorum? Respondeo, minime, quia sunt Romano Pontifici referuata; ac proinde ea conferte, permutare, aut eorum resignationes admittere, ordinarius loci non potest.

Tertio quaeritur, An beneficium litigiosum lite pendente per resignationem dimitti queat? Respondeo, minime: alioquin resignatio est irrita & inanis: Sic etiam alienatio rei litigiosæ, lite pendente fieri non potest, quod si fiat, nullius est momenti. Vnde nec donari, nec pignori dari, nec hypothecæ subici iure potest. Eadem de causa nec patronus, dum lis pendet de iure patronatus, nominare, & offerre Clericum potest. At si alter litigantium beneficio cedat gratia & fauore alterius, valet actio, quia ea litem extinguit. Ex quo efficitur ut ordinarius loci, apud quem aliquis litigiosum beneficium dimittit, conferte nequeat, nisi lite finita & extincta, vel per longum tempus neglecta, eo quod licet iure Canonico constitutum certum tempus non sit ad lites & controuersias finiendas. *cap. penult. de iudicis,* si longo tempore fuerit à lite cessatum, lis finita censetur tanquam derelicta: Vnde iudicatum est aliquando litem esse finitam, quia per triginta septem annos fuerat neglecta: imo aliam, à qua intermissio facta fuerat per viginti quinque annos, & aliam item per decem & octo annos intermissam. Quæres, An qui ante litem inceptam beneficium dimittit, possessionem adire queat post litem ipsi intentatam? Respondeo, posse, quando lis contestata non est de possessione, sed tantum de iure ac titulo beneficii.

Ex his perspicitur, resignationem beneficii, nulla fa-

cta men-

Et a mentione litis, nullius esse momenti. Item lite pendente, Principi supplicari non potest, ut referiptum ab eo impetretur ad beneficium litigiosum obtinendum, nisi litis mentio fiat. Similiter etiam beneficium litigiosum nequit impetrari nulla facta litis mentione: sicut nec etiam vitri & coniungi. Rogabis, An si Romanus Pontifex motu proprio litigiosum conferat beneficium nulla facta litis mentione, valeat concessio? Respondeo, minime: quoniam Romanus Pontifex si litem nosset, beneficium non conferret. Sed quid dicendum, cum Titius v.g. litem motu de beneficio quod possidet, & deinde mota lite, beneficium dimisit gratia alterius? Respondeo, irritam esse resignationem, quoniam per eam lis minime extinguitur. Quando vero duo inter se de beneficio litigant, si penitus extinguitur per obitum vtriusque, ita ut beneficium libere conferri cuiquamque alteri queat. *Clem. 1. de lite pendente.* Dubium præterea, apud quem dimitti queat beneficium lite pendente, facta tamen illius mentione? Respondeo, quando quis lite & causa cedit, id non solum coram Pontifice Romano, sed etiam coram ordinario loci fieri potest. Item coram loci ordinario beneficium potest simpliciter dimittere, non causa alterius, dummodo tamen illud beneficium non conferat alteri nisi finita lite, & extincta. Ita ut lite coram ordinario loci pendente, si alter litigantium è vita decesserit, nequeat ipse ordinarius alteri conferre beneficium. Hinc fit, ut quando cumque aliquis lite pendente beneficium coram ordinario loci dimiserit alterius gratia & favore, irritum sit & inane quod fecit.

Quarto quaeritur, An beneficium iure patronatus affectum, dimitti queat alterius causa citra patroni consensum? *Calderinus consil. 6. de reuocant.* sensu patroni consensum non esse necessarium. Sed constans est omnium opinio eum esse necessarium. Ipse enim interest, ne ipso aliqui neglecto, aliquis in Ecclesia, vel beneficio instituat; possit enim aliquando accedere, ut Clericus patrono ipsi infensus beneficium vel Ecclesiam obtineret. Hinc etiam intelligitur, quod dixi, beneficium patrono neglecto dimissum, & alteri collatum, si deinde resignans obtinerit, vacare per obitum illius. Si quidem beneficii ius ad resignatarium non transit. *Quæres, An resignatio beneficii in scio & inconsulto patrono facta, ipso iure sit irrita & inanis, an vero solum rescindenda?* Respondeo cum communi opinione adhuc valere: rescindendam tamen, si patronus contradixerit: nam ea conditione valuit resignatio cum primum facta est. Porro necessarius est patroni consensus, siue laicus ille sit, siue Clericus, ut docet communis opinio teste *Lambertino lib. 3. quest. 5. principali art. 1. num. 2.* factis vero est; si postea patroni consensus accesserit, tunc enim resignatio conuallescit. *Quæres, An patronus contradicendi potestatem habeat post elapsum tempus, intra quod Clericum nominandi & offerendi ius habet?* Respondeo, minime: nam si intra illud tempus non contradicit, videtur tacite resignationem ratam habere. *Cardinalis Clem. 1. de supplen. prælati, neglig. & Felinus cap. cum Bartoldus, num. 14. de sent. ex re iudic.* Rogabis etiam, An cum resignans neglecto patrono, se iure quod habebat in beneficio, abdicauerit, si obierit, dicatur beneficium per obitum vacasse? Respondeo, minime, quandoque beneficium dimittit alterius gratia & favore, quoniam resignatio facta esse cum conditione censetur: uti beneficium ad resignatarium transeat: quod quia, contradicente patrono, resignatio non acquiritur, penes resignantem ius permanet. Secus vero est, si beneficium simpliciter sine consensu patroni Clericus dimittat: tunc enim ius amittit in beneficio, quamuis conferri alteri nequeat citra patroni consensum.

Quinto quaeritur, An beneficium electiuum nomine, iure saluo resignetur alterius gratia inconsultis his, qui ius habent eligendi? Respondeo, iure non posse, *testibus Paulo, Ancharano, Imola, Bonifacio Clem. 1. de reuocant.* Ratio huius est, quia ad huiusmodi beneficia Clericos elige-

re, eorum est ad quos pertinet ius eligendi: non tamen est resignatio irrita & inanis, sed dissolui potest iis, quorum est eligere, contradicentibus. Sufficit tamen, si post resignationem consensus eorum accesserit: solet enim superueniens consensus acta firmare. *l. Fido præterito ff. de iustis testam. & actus aliqui malus vim & robur accipit ex consensu secuto. l. cum vir praelium ff. de usufruct.*

Quæres, An oporteat omnium adesse consensum? Paulus, & Ioan. And. respondent: Si beneficium ob alterius utilitatem dimittitur, requiri omnium consensum: si vero ob necessitatem vel utilitatem Ecclesie alicuius, sufficere maioris partis consensum.

Sexto quaeritur, An beneficium, cuius titulo & iure aliquis est ad sacros ordines promotus, resignari queat? Respondeo, Concilium Trid. *sess. 21. c. 11. de reformat.* vetuisse quo minus quis resignet, nisi facta mentione expresse sit ad illius beneficii titulum fuisse promotum. *Neque ea, inquit, resignatio admittatur, nisi constituerit quod aliunde viuere commode possit: & aliter facta resignatio nulla sit.* Sed dubium, An resignatio beneficii valeat coram Romano Pontifice facta, cum reservatione pensionis centum aureorum, cuius titulo Titius verbi gratia fuerat sacris ordinibus initiatus absque vlla mentione de ordinibus ratione illius beneficii susceptis? Respondeo cum Nauarro, in foro conscientie ratam esse & firmam, quia factis est, si ex pensione sibi reservata centum aureorum commode & honeste sustentari queat: neque idem iuris est, si abunde & honeste viuere possit.

Quid si etiam resignatio coram ordinario loci fiat? Congregatio Cardinalium destinatarum ad declarationem Concilii Tridentini, respondit his verbis: *Ordinarius qui admisit resignationem factam ab aliquo presbytero nihil aliud habente præter illud beneficium, unde commode sustentari possit, tenetur eum alere, nec potest eidem beneficium resignatum restituere: Sed in eo institutus debet is, qui fuit presentatus à patrono.* Ita congregatio. Quo fit, ut si eiusmodi beneficium resignatum fuerit alteri concessum, locum habeat concessio, ut etiam alias eadem Congregatio censuit. Sic ordinarius non habet facultatem admittendi resignationes, nisi in certis casibus iuxta Constitutionem Pii V. Si nullum admisit extra eos casus beneficii, ad cuius titulum est Clericus ad factos ordines euectus, beneficium vacat, & ordinarius eum presbyterum sustentare compellitur. Alias item respondit: Si aliquis habens beneficium, cuius titulo fuit ordinatus, intrauerit se illud resignaturum, vel constituerit procuratorem ad resignandum, interposito iurciurando de eo procuratore non reuocando: resignare non cogitur, & procuratorem reuocare potest: sed facultate petita, qua à iurciurando soluitur.

Septimo quaeritur, An beneficium exemptum resignari queat alterius causa & favore? Respondeo, tripliciter beneficium intelligi exemptum. primo quia est Romano Pontifici subiectum, & hoc genus beneficii ipsius auctoritate resignari potest. *cap. Auctoritate, de priuileg. in 6. & colligitur ex cap. Si Abbatem, de elect. in 6.* Altero modo, est exemptum beneficium ab Episcopo, quia Abbati vel alteri Prælato sit proxime subiectum, & hoc si huiusmodi Prælati iurisdictionem Pontificalem, aut priuilegium habuerit, potest resignationem admittere: sin minus, Episcopi eam recipere. Tertio, beneficium est exemptum, quia Ecclesia est extra Episcopi iurisdictionem, licet populus sit Episcopo subiectus: & tunc Episcopus potest resignationem approbare.

Octauo quaeritur, An beneficium vnitum possit quis resignare? Subiiciam exemplum: beneficium Titii est monasterio religiosorum, vel collegio Clericorum, vel Seminario adolescentium vnitum: Quaeritur, An Titius antequam vnio suum assequatur effectum, possit resignare alterius gratia & favore? Respondeo, minime, quia per vnionem est alterius ius ad beneficium Titii acquisitum. Vnde cum resignatio alteri noceat, fieri nequit: ac proinde etiam si fiat resignatio coram Romano Pontifice, fieri

mentio

mentio debet de vnione, alioqui nullius est momenti resignatio: facta vero mentione, Summus Pontifex vnionem differre ac prorogare potest: eam enim prorogando, alteri, cui est beneficium vnium, parum aut nihil nocet, eo quod possit accidere, vt resignatarius prius moriatur, quam resignans, ita vt vnio citius sortiatur effectū. Quæres, An cum resignatio non valet ob eam causam, quod de vnione facta mentio non est, resignans in beneficio ius amiserit, ita vt vnionis effectus conuincatur, & resignans ad suum beneficium redire non possit? Respondeo cum Oldrado, quem citat Parisius consil. 114. num. 7. & 8. volum. 4. quando resignatio fit coram Romano Pontifice, posse resignantem ad suum beneficium redire, quia non se beneficium abdicauit, nisi tacita conditione, si resignatio valeret. Secus vero est, quando quis vnium beneficium dimittit coram ordinario loci, tunc enim vnio suum ad effectum perducitur, & resignans beneficium amittit, nec ordinarius potest illud alteri conferre. Idem est dicendum de quibuscumque beneficiis, de quibus vacaturis Romanus Pontifex literas quas vocant expectatiuas, alicui concesserit: ea enim beneficia si coram ordinario loci dimittantur alterius causa & fauore, vacant: ac proinde ei, qui literas Pontificias impetrauerat, debentur.

Nono queritur, An reseruatum beneficium resignari queat? Respondeo, aut dimittitur absolute & simpliciter, aut alterius gratia & fauore. Si primum, potest non solum apud Romanum Pontificem, sed etiam coram ordinario loci dimittere iure communi: quoniam etiam si beneficium reseruatum sit, nihil impedit quo minus coram ordinario loci deponi queat, dummodo tamen ipsius auctoritate non conferatur: nam reseruatum ideo dicitur beneficium, quod ad solum Romanum Pontificem pertinet illud conferre. Item Clericus per Episcopum potest ob crimen beneficio reseruatō priuari: ergo potest beneficium reseruatum auctoritate Episcopi deponi & resignari. Ex quo efficitur, vt si illud ordinarius conferat, nulla sit huiusmodi concessio: ac proinde quotiescunque apud ordinarium loci aliquis reseruatum beneficium dimittit, eo ipso ius & titulum, & possessionem amittit, ita vt ipsum beneficium vacet. At vero beneficium Romano Pontifici reseruatum coram ordinario loci dimitti nequit, aut causa permutationis, aut alterius gratia & fauore. Innocentius VIII. in Constitutione quæ incipit: *Sicut bonus pastor*, anno salutis 1497. abrogauit omnes facultates resignandi beneficia reseruatā, his verbis: *Reuocamus quoque omnes & singulas licentias, & facultates huiusmodi, obtentas à nobis & à Sede Apostolica ad beneficia compermutantium, seu simpliciter in fauorem habentium facultates, talium resignantium dispositioni Apostolicæ generaliter reseruatās, vel ex generali reseruatione affectas & quoad illa volumus de cætero nunquam suffragari.*

Decimo queritur, An beneficium commendatum resignari queat? Respondeo: aut beneficium commendatur alicui ad tempus, aut in perpetuum, hoc est, ad vitam eius. Si primum, resignari nequit alterius gratia, quia scilicet is, cui commendatur ad tempus, ius & titulum in beneficio non habet, sed solum administrationem: potest tamen huiusmodi beneficium simpliciter coram ordinario loci dimitti: tunc enim quamuis nullo iure & titulo se Clericus abdicet, deponit tamen simpliciter administrationem quam habet: Si vero beneficium sit alicui in perpetuum commendatum, non potest resignari simpliciter & absolute coram ordinario loci, sed coram Romano Pontifice, alterius gratia & fauore: quia is, cui committitur in perpetuum beneficium, idem iuris habet in illo, ac si esset ei simpliciter collatum.

Vndecimo queritur, An beneficium possit is resignare, qui habet ius ad illud, non in illo? Respondeo, posse simpliciter resignare, sed non gratia alterius. Sic Innoc. in cap. *Quod in dubio de renuntiat.* & ibidem Panormitanus. Sic etiam Archidiaconus in cap. *deliberatione, de officio legati.* Ratio vtriusque est, quia potest quisque iure quod habet ce-

dere: Sed qui habet ius ad beneficium, habet ius ad rem, quamuis non iure: quale ius habet electus nondum confirmatus: quale item nominatus habet à Patrono & Episcopo oblati, nec dum ab eo tamen institutus: Similiter qui literas Pontificias ad aliquod beneficium impetrauit, potest illo suo iure cedere simpliciter. Quicquid ius habet redeundi, vel aduendi, vel ingrediendi in beneficium, fauore tamen alterius, tale ius dimittere non potest: quia non dimittit, nisi vt detur alteri vel beneficium, vel ius quod habet: at neutrum potest ad alterum transferre.

Dodecimo queritur, An qui beneficii possessionem nondum est assecutus, ius tamen plenum habet eam aduendi cum velit, resignet illam tura conscientia? Respondeo, maxime, etiam alterius gratia: quia is plenus ius habet in beneficio, quod est illi collatum, & cuius concessionem consensum præstitit. Ex quo efficitur, vt eo ipso renuntiet literis Pontificias, quarum vi possessionem poterat nancisci. Pari quoque ratione, qui turo beneficium per resignationem obtentu dimittere potest, antequam promulget ipsam resignationem. Cynus tamen & Alexander senserunt, quando alicui est beneficium collatum sub certa conditione, non posse illud dimittere alterius causa ea conditione pendente: eo quod ex l. *Is qui heres. ff. de ac. quiren. hered.* constat hereditatem deiatam alicui sub conditione, renuntiare non posse, quando ea conditio pendet. Cæterum quicquid sit de hereditate, beneficium datum sub his conditionibus, quas dixi, resignari potest.

CAP. XXVI.

De resignatione, que vi, metu, dolo, aut fraude fieri solet.

DE hac re Rebuff. in Praxi beneficio part. 3. tit. de resigna. dolo, vi, vel metu fact. & Flaminus lib. 13. de resignat.

Primo queritur, An resignatio beneficii per metum extorta & facta iure improbetur? Respondeo, voluntariam & liberam esse oportere. Hostiensis in summa tit. de renuntiat. §. *Qualiter.* & eadem in c. 2. & 3. & cap. *Ad audientiam de iis que vi, metu, & causa sunt.* In quo cap. Innocentius III. sic ait: *Ad audientiam nostram Magistro G. de Chenel significante peruenit, quod cum Ecclesiam de Chenel canonicè fuisset adeptus, & aliquamdiu pacifice possidisset, grauissimo tandem Regis metu, quod cum resignaret iuraro coactus, eam in coram ad quos pertinebat, manibus resignauit. Quia vero quæ vi, metu, & causa sunt, carere debent robore firmitatis: mandamus, quatenus si eundem ad resignationem consisterit vobis per talem metum fuisse coactum, qui potuerit & debuerit cadere in virum consuetem, non obstante iuramento prædicto, quo non ad repetendum, sed ad resignandum solummodo renobatur, præfatam Ecclesiam ei restitui faciatis. Idem habetur in c. *Abbas 2. eod. tit. in 6. & c. Accepta, de restit. spoliat.* Et hoc locum habet, siue metus inferatur à laicis, siue à Clericis. Hostiens. c. 3. de his que vi, metu, & causa sunt. item siue inferatur à Cardinalibus, Episcopis, Vicariis, & aliis locorum ordinariis, quorum est beneficia conferre. Clem. *Multorum de pœnis. 161. Glossa:* Siue ab Imperatore, Rege, aliove Principe, Anon in c. *quod in dubio nu. 3. de rescriptis.* Siue à parentibus aut cognatis. c. *Sciatis, de elect. in 6.* Et etiam si ipsa renuntiatō sit iurjurando firmata: Siue quis iurando promiserit se beneficium dimissurum, vel dimissum non repetiturum. Anon. in dicto c. *Ad audientiam,* & in c. *Accepta, de restit. spoliat.* Obiicies id quod habetur in c. *Ad aures, eod. tit. vbi dicitur: Tua igitur discretioni presentibus innotescat, quod renuntiatō facta ad errorem laicorum, nisi forte iuramento vel fide interposita sit confirmata, non impedit quo minus, qui renuntiauerit Ecclesie, ad cuius regimen erat electus præficiatur eidem.* Respondeo, resignationem beneficii metu factā, quamuis iurjurando firmatam, iure quidem damnari, sed necessarium esse, vt is qui iurauit, à iurjurandi religione, superioris auctoritate soluatur: si beneficium resignatum*

repetat